K 26 KONCERTNÍ SEZONA
27 SEVEROČESKÁ FILHARMONIE TEPLICE

uvádí 2. koncert komorního cyklu K

TEPLICKÉ NONETO

členové Severočeské filharmonie Teplice

Účinkují:

Jan Zrostlík
housle

Jana Pazourková
housle

Vendula Svobodová
viola

Samuel Jung
violoncello

Jan Doskočil
kontrabas

Petr Kubík
klarinet

Barbora Šimůnková
lesní roh

Ondřej Svitavský
fagot

18. listopadu 2026 v 19:00 hodin

Zahradní dům Teplice

www.severoceskafilharmonie.cz

Severočeská / North Czech filharmonie / Philharmonic Teplice Since 1838

Rakouský hudební skladatel období doznívající klasické éry a raného romantismu **Franz Schubert** měl mimořádný cit pro vystižení lyrických a romantických nálad a velký melodický talent. Kolega Ferenc Liszt o něm hovořil jako o „nejpoetičtějším ze všech hudebníků". Již od útlého věku projevoval neobyčejné hudební nadání. Jeho otec mu dával první lekce hry na housle a starší bratr jej učil hře na klavír, malý Franz však brzy překonal jejich schopnosti. V jedenácti letech se stal žákem školy Stadtkonvikt, kde se seznámil s orchestrální hudbou Haydna, Mozarta a Beethovena. O pět let později školu opustil a vrátil se domů k otci, kde začal studovat na učitele. Přesto pokračoval ve studiu skladby u Antonia Salieriho a stále plodně komponoval. Jako čtyřiadvacetiletý byl přijat do vídeňské Gesellschaft der Musikfreunde jako účinkující člen, což mu pomohlo dostat se do povědomí vídeňské hudební veřejnosti. V březnu roku 1828 uspořádal svůj jediný koncert z vlastních skladeb, kritika jej přijala příznivě. Zemřel o osm měsíců později ve věku 31 let, oficiálně na tyfus. Někteří historici však tvrdí, že šlo o syfilis. Jeho největší význam spočívá v písňové a komorní tvorbě. Zkomponoval kolem šesti stovek písní a mnoho skladeb pro komorní obsazení a sólový klavír. Je ale i autorem sedmi dokončených symfonií a slavné osmé tzv. Nedokončené. Přes svou pracovitost si skladatel během svého krátkého života nebyl nikdy schopen opatřit odpovídající postavení a finanční zajištění. Žil většinou z podpory svých příbuzných, přátel a obdivovatelů a jeho hudba nebyla známa širší veřejnosti. Zájem o jeho dílo však narostl na samém sklonku jeho života a od své smrti patří Franz Schubert ke stěžejním autorům romantického hudebního repertoáru. Skladby jsou klasicky vyrovnané, melodické, oplývají hudebním jasem a elegičností, jsou působivě instrumentované. Jeho díla objevili a propagovali Felix Mendelssohn, Robert Schumann, Franz Liszt, Johannes Brahms a další skladatelé 19. století. Dnes je Schubert řazen mezi největší skladatele klasické hudby a obliba jeho hudby stále přetrvává.

Na konci března roku 1824 píše Franz Schubert příteli Leopoldu Kupelweiserovi dopis plný pesimismu. Žije prý teď tísněn nevyléčitelnou chorobou, nešťastný, osamělý a utěšován je vzpomínkami na léta mladosti. Bylo mu dvacet sedm let a nevěděl, kolik času mu do konce života zbývá. Nakonec to byly ještě čtyři roky. Avšak v témže dopise Schubert sděluje, že právě zkomponoval dva kvartety a oktet, a že se těmito díly zároveň připravuje na vytvoření velké symfonie. Tedy intenzivní skladatelská aktivita v době nejhlubší deprese, a navíc i stále náročnější tvůrčí cíle v čase, kdy Schubert cítí neodvratnost blízkého konce. Neustálá oscilace mezi radostí a bolestí byla jeho základním životním pocitem a můžeme ji sledovat i v celém jeho skladatelském odkazu. Právě ono první čtvrtletí roku 1824, uzavřené dopisem Kupelweiserovi, je v tomto směru příznačné. V neobvykle krátké době tří měsíců vzniká tehdy elegický Smyčcový kvartet a moll, op. 29 a temně dramatický Kvartet d moll „Smrt a dívka", současně s nimi však i jedno z nejslunnějších Schubertových děl, **Oktet F dur op. 166**.

Dílo zkomponoval pro smyčcový kvintet doplněný klarinetem, lesním rohem a fagotem. Vznikl na objednávku rakouského šlechtice, filantropa, skladatele a amatérského klarinetisty hraběte Ferdinanda Troyera (1780–1851). Přičemž označení „amatér" v jeho případě znamená, že se hudbou nemusel živit. Troyer, rodák z Brna, působil jako nejvyšší správce dvora arcivévody Rudolfa Rakouského (z toskánské větve Habsburků). Z dobových záznamů vyplývá, že 2. března roku 1817 vystoupil ve vídeňském sále Grande Ridotto jako interpret sólového klarinetového partu v Mozartově árii Parto, parto. Jeho hra byla charakterizována jako citlivá a vyznačující se „mimořádně něžným zacházením" s nástrojem. Vzhledem k velké, téměř čtvrt století trvající popularitě Septetu Es dur Ludwiga van Beethovena (Septuor, op. 20 z roku 1800) zadal Troyer počátkem roku 1824 Franzovi Schubertovi objednávku na skladbu, která by k tomuto dílu tvořila protějšek. Schubert zakázku přijal, avšak původní sedmičlenné obsazení Beethovenova septetu rozšířil o další housle, čímž vznikl oktet. Kromě téměř totožného obsazení má skladba navíc i bezmála totožný šestivětý půdorys s rozměrnými krajními allegrovými větami, jež rámují větu pomalou, scherzovou, variační a menuetovou. Jinak už je ovšem hudební náplň Schubertova Oktetu ve svém jedinečném bohatství melodiky, harmonie a instrumentace zcela osobitým výtvorem skladatelovy invence. Oktet F dur byl dokončen 1. března 1824 a poprvé zazněl v Troyerově vídeňském městském paláci, přičemž klarinetový part v něm přednesl sám hrabě Troyer.

Nastudování díla se svými kolegy se zhostil přední český houslista **Jan Zrostlík**. Své hudební vzdělání započal studiem houslí u Květoslavy Hasilové při ZUŠ v Mostě. U stejné pedagožky pokračoval i na Konzervatoři v Teplicích, kde absolvoval za doprovodu Severočeské filharmonie Teplice, aby navázal studiem HAMU u profesora Leoše Čepického. Získal četná přední umístění a čestná uznání např. na výše uvedené soutěži v Padově, na soutěžní přehlídce konzervatoří a hudebních gymnázií, v ústředních kolech Národní soutěže ZUŠ, v Kociánově houslové soutěži, v mezinárodní soutěži Talents for Europe na Slovensku, Prague Junior Note, International Competition of Kulturstiftung Hohenlohe in Kloster Schöntal za přispění Nadace Život Umělce a mnohých dalších. Na svém kontě má houslové recitály i vystoupení s komorními uskupeními, např. na Hudebním festivalu Ludwiga van Beethovena, nebo v rámci Hudebních dílen Františkovy Lázně. V roce 2010 vystoupil jako sólista se Severočeskou filharmonií Teplice. Pravidelně účinkuje ve významných hudebních tělesech v ČR. Byl členem orchestrálních akademií PKF a České filharmonie. V současné době působí jako koncertní mistr Severočeské filharmonie Teplice. Své umění a zkušenosti předává studentům Konzervatoře Teplice.

PROGRAM:

Franz Schubert (1797–1828)
Oktet F dur, op. 166, D. 803
pro klarinet, lesní roh, fagot, dvoje housle, violu, violoncello a kontrabas

Adagio. Allegro
Adagio
Allegro vivace – Trio
Andante – Variace I–VII
Menuetto. Allegretto – Trio
Andante molto – Allegro – Andante molto – Allegro molto

PŘÍŠTÍ PROGRAM

MIMOŘÁDNÝ KONCERT

19. listopadu 2026 v 19:00 hodin

Dům kultury Teplice

Re:connect

Program:

Skladby Rudyho Linky, Gila Goldsteina, Paula Simona, Johna Lennona a Paula McCartneyho

Účinkují:

Rudy Linka
Gil Goldstein

Severočeská filharmonie Teplice

dirigent:

František Macek

Severočeská filharmonie Teplice

+420 778 888 013 | e-mail: sev.filharmonie@seznam.cz
www.severoceskafilharmonie.cz | www.scf.sf.cz

Změna programu vyhrazena.
Při koncertech je zakázáno fotografovat a pořizovat audiovizuální záznamy.
Prosíme návštěvníky, aby při koncertech vypínali své mobilní telefony.

Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Ústeckého kraje

Teplice · Ministerstvo kultury · Ústecký kraj · Lázně Teplice · Severočeská voda nadační fond